

Melding fra Fiskeridirektoratet.
Kontoret for driftsøkonomiske undersøkelser.

Småtrålernes lønnsomhet 1959

Ved konsulent *A. Holm*

I «Fiskets Gang» nr. 2, 1961, ble det gitt en melding om småtrålernes fiske i 1959. I denne melding skal en behandle lønnsomheten i samme år.

Med småtrålere menes fartøyer mindre enn 300 brutto tonn, som nyttes til tråling. Ved utgangen av 1959 var det i alt 473 fartøyer som hadde tillatelse til å drive trålfiske. Det var 17 fler enn året før, men hele 95 færre enn i 1956.

Som vanlig var det også i 1959 bare en mindre del av fartøylene som nyttet sin trålkonsesjon. I alt var det om lag 145–150 småtrålere i virksomhet i 1959, eller om lag 30 færre enn året før.

I tabell 1 er gitt en oversikt over småtrålernes fangst i årene 1953–1959. Fangstmengden er prosentvis fordelt på kvartaler.

Tabell 1. Småtrålernes fiske i årene 1953–1959. Fangstmengde og -verdi i alt.

	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959
1. Fangstverdi, mill. kroner ...	7,5	7,6	15,5	18,3	18,3	17,7	21,0
2. Fangstmengde, 1000 tonn ..	13,8	13,6	25,1	28,4	25,4	26,1	28,0
Herav i 1. kvartal, prosent ..	1	1	2	1	1	3	3
» 2. » »	77	68	76	65	55	67	71
» 3. » »	13	20	16	26	38	21	19
» 4. » »	9	11	6	8	6	9	7

Fra 1953 til 1956 mer enn fordoblet småtrålerne sin fangstmengde, fra 13.800 tonn til 28.400 tonn. I samme periode økte også deltakingen betydelig, nemlig fra 103 til 185 fartøyer. Dette representerte en stigning i gjennomsnittsfangsten på om lag 15 prosent. Fra 1956 til 1957 sank småtrålernes fangstmengde med 3.000 tonn, men økte så igjen i 1958 og 1959, slik at den siste året var kommet opp på 1956-nivået.

På grunn av mindre deltaking i 1959, — bare 145 fartøyer mot 185 i 1956 — ble gjennomsnittsfangsten betydelig høyere i 1959.

Som det går fram av tabell 1, ilandbringer småtrålerne gjennomgående hele 70 prosent av sin års-

fangst i månedene april–juni. Dette er den tida vårtorskefisket i Finnmark foregår, og den alt overveiende delen av småtrålernes fangst i denne periode skriver seg da også fra dette fisket.

I tredje kvartal av året ilandbringer småtrålerne vanligvis om lag 20 prosent og i fjerde kvartal om lag 10 prosent av sin årsfangst. I første kvartal er fisket helt ubetydelig.

På bakgrunn av det som er nevnt ovenfor, kan en si at vårtorskefisket i Finnmark har spilt og spiller framleis en betydelig rolle for småtrålernes lønnsomhet. Det kan derfor være av interesse å gjengi noen data for vårtorskefisket.

Tabell 2. Vårtorskefisket i Finnmark i årene 1953–1959. Total fangstmengde og -verdi.

	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959
Torsk, ilandbrakt av småtrålere ..... 1000 tonn	5,4	3,0	11,5	15,3	8,0	10,6	15,7
Torsk, ilandbrakt fra annet redskap ..... »	36,8	17,3	35,6	37,4	44,1	58,7	36,8
Torsk, alle redskaper ..... 1000 tonn	42,2	20,3	47,1	52,7	52,1	69,3	52,5
Annen fisk, alle redskaper ..... »	13,3	14,5	13,5	13,4	13,8	12,6	12,2
Fangstkvanrum i alt ..... 1000 tonn	55,5	34,8	60,6	66,1	65,9	81,9	64,7
Fangstverdi i alt ..... mill. kr.	41,3	21,0	40,1	44,2	45,4	61,0	43,4

Som en ser har småtrålerne andel av torskekvan- tumet under vårfisket i Finnmark vekslet mellom ca. 15 og 30 prosent i årene 1953–1959. Andelen var stigende fra 12 prosent i 1953 til 29 prosent i 1956, falt så av igjen til 15 prosent i 1957 og 1958, for så å gå opp igjen til 30 prosent i 1959.

Generelt sett var 1959 et godt år for småtrålerne. Fangstkvantumet var det nest største en har hatt i perioden 1953–1959. Avsetningsforholdene var gode, og det ble oppnådd betydelig høyere priser på fisken enn foregående år. Gjennomsnittsprisen pr. kg beregnet råfisk inklusive biprodukter gikk således opp fra kr. 0,68 til kr. 0,75. Dette førte til en relativt større økning i fangstverdien enn i fangstkvantumet fra 1958 til 1959 (jfr. tab. 1). Fangstverdien økte med om lag 19 prosent, fangstmengden med 8 prosent.

Beregninger over effektiviteten i fisket viser at fangsten pr. tråltid var større i 1959 enn i 1958, men den var likevel mindre enn i 1957 og 1956 (jfr. meldingen om småtrålerne fiske, trykt i «Fiskets Gang» nr. 2, 1961). Dette tyder på at fangstforholdene var noe bedre i 1959 enn foregående år, men dårligere enn i 1957 og 1956.

Vi skal i det etterfølgende se hvordan dette stemmer overens med driftsresultatene til det utvalg av fartøyer som en har fått inn regnskapsmateriale fra. Fartøytvalgene består dels av fartøyer som har drevet trålfiske under vårfisket i Finnmark, dels av fartøy som i tillegg til Finnmarksfiske har drevet ved Bjørnøya, og endelig fartøyer som bare har drevet trålfiske på Mørkekysten. Til sammen utgjør dette 55 fartøyer, eller nærmere 45 prosent av alle småtrålere under 200 brutto tonn.

Driftsresultater for trålfisket i Finnmark.

I tabell 3, kol. 2 og 3, er gjengitt gjennomsnittlige driftsresultater for trålfisket på Finnmarks- kysten om våren og forsommeren. Bare en liten del av de mindre trålerne drev tråling både vår og høst. Under bearbeidingen av regnskapsmaterialet har en behandlet vårfisket for seg. Skillet mellom vårfiske og høstfiske er satt ved oppholdet i fisket i tida juli/august. En har ikke hatt tilstrekkelig materiale til å belyse høstfisket på Finnmarks- kysten.

For trålfisket på Mørkekysten (kol. 1) har en ikke

Tabell 3.

Småtrålerne driftsresultater for 1959. Gjennomsnitt pr. fartøy.

	Trålfiske på bankene utenfor Møre	Trålfiske i Finnmark Vårfisket		
	Fartøyer i størrelsen:			
	under 50 br. tonn	under 50 br. tonn	50–99 br. tonn	100–199 br. tonn
	(1)	(2)	(3)	(4)
1. Driftsinntekter i alt . . . . .kr.	36 918	58 733	105 472	159 965
Herav tilfalt:				
2. Arbeidet (mannskap) . . . . . »	17 571	27 265	48 044	66 029
3. Rederiet . . . . . »	19 347	31 468	57 428	93 936
4. Rederiets sesongkostnader . . . . . »	6 583	7 844	14 361	25 321
Herav:				
a. Drivstoff . . . . . »	6 320	7 323	12 786	21 395
b. Is, salt og emballasje . . . . . »	138	38	423	3 115
c. Leid arbeidshjelp . . . . . »	—	75	464	—
d. Diverse uspesifisert . . . . . »	125	408	688	811
5. Differanse 3 ÷ 4 . . . . . »	12 764	23 624	43 067	68 615
6. Mannskapet:				
a. Lott pr. fisker . . . . . »	3 332	3 894	5 462	5 154
b. Fiskerlott pr. uke . . . . . »	178	319	466	396
7. Antall mann på fartøyet	5,2	6,9	8,7	12,5
8. Driftstid, ant. uker	18,7	12,2	11,7	13
9. Fartøystørrelse, fot	58,8	55,4	72,2	94
Fartøystørrelse br. tonn	43	38	77	166
Motor HK	103	92	181	283
Antall fartøyer med i undersøkelsen	12	15	21	7

gjort noe skille mellom vår og høst, idet dette fisket drives til dels sammenhengende hele året.

Trålfisket ved Bjørnøya og Finnmarkskysten (kol. 4) foregikk i tida mars—juli for de fartøyene som er med i undersøkelsen.

De 15 undersøkelsesfartøyene mindre enn 50 brutto tonn som drev trålfiske i Finnmark i 1959 hadde en gjennomsnittsinntekt på kr. 58.700 (se tab. 3). De 21 fartøyene i størrelsen 50—99 brutto tonn hadde en gjennomsnittsinntekt på kr. 105.500 pr. fartøy. Sett i forhold til de foregående år var dette en liten økning i fangstinntektene for de minste fartøyene, men en betydelig forbedring for de største (se tab. 5).

Sesongkostnadene varierte fra gjennomsnittlig kr. 7.800 på de minste til kr. 14.400 på de største fartøyene. Av sesongkostnadene var drivstoffene de dominerende og utgjorde hele 90 prosent. De la beslag på rundt regnet 12 prosent av driftsinntektene. Av fartøyets totale driftskostnader (ekskl. redskapskostnader) utgjorde drivstoffet på trålerne om lag 40 prosent, mens tilsvarende tall eksempelvis var 19 prosent på vintersildsnurperne.

Av punkt 5 i tabell 3 går det fram hvor mye det ble igjen av rederiets part etter at sesongkostnadene var trukket fra, — gjennomsnittlig kr. 23.600 og kr. 43.100 i de to grupper. Disse beløp skulle dekke redskapskostnadene samt en rimelig del av fartøyets årskostnader, som assurance, vedlikehold og avskrivninger. I tabell 4 er gjengitt beregninger over disse størrelser. Beløpene er avrundet til nærmeste hundre kroner.

Da trålfisket på Finnmarkskysten for de aller fleste undersøkelsesfartøyene bare var en del av den samlede virksomhet i året, kan en rimeligvis ikke belaste dette fiske med de samlede årskostnader. Hvor stor andel det er som bør belastes, be-

ror i noen utstrekning på skjønn. I tabell 4 har en nyttet driftstiden som fordelingsnøkkel. På de minste fartøyene på vårfisket utgjorde driftstiden 38 prosent og på de største 34 prosent av samlet driftstid i året. Det er disse andeler av årskostnadene som er blitt belastet trålfisket.

Hva angår redskapskostnadene, skal disse naturligvis i sin helhet belastes trålfisket. Å fastslå størrelsen på beløpet til vedlikehold og avskrivninger på regnskapen byr på vansker, idet en får inn relativt få brukbare oppgaver for en slik beregning. En har derfor vært henvist til å gjøre et anslag over redskapskostnadene med støtte i de sparsomme opplysninger som foreligger.

Utgangspunktet for dette anslag er redskapens anskaffelsesverdi inklusive tilbehør. Redskapsverdien varierer med fartøyets størrelse, iallfall innen visse grenser, nemlig fra kr. 15.000—20.000 på de minste til kr. 25.000—30.000 på de største fartøyene.

En må regne med at trålutstyret ikke varer mer enn 2—3 sesonger før det er utslitt. En har derfor anslått de totale redskapskostnadene — vedlikehold pluss avskrivninger — til 50 prosent av redskapsverdien pr. sesong. Som det går fram av tabell 4, gir dette redskapskostnader varierende fra kr. 8.000 på de minste til kr. 15.000 på de største småtrålerne.

Den beregningsmetode som er beskrevet ovenfor, er grov og skjematisk, og kan bare antyde det nivå redskapskostnadene lå på. Tallene for redskapskostnader må derfor tas med forbehold.

Det går fram av tabell 4 at småtrålerne som deltok i vårfisket i Finnmark oppnådde overskott på driften, gjennomsnittlig kr. 4.900 på fartøyer under 50 br.tonn og kr. 14.700 på fartøyer i størrelsen 50—99 br. tonn.

I forhold til årene 1956, 1957 og 1958 var dette

Tabell 4.

Småtrålerne. Hovedtall for rederiet 1959. Gjennomsnitt pr. fartøy.

	Trålfiske på bankene utenfor Møre	Trålfiske i Finnmark. Vårfisket		
	Fartøyer i størrelsen:			
	under 50 br. tonn	under 50 br. tonn	50—99 br. tonn	100—199 br. tonn
	(1)	(2)	(3)	(4)
1. Rederiets andel av driftsinntekten . . . . . kr.	19 300	31 500	57 400	93 900
2. Sesongkostnader . . . . . »	6 600	7 800	14 400	25 300
3. Redskapskostnader . . . . . »	7 000	9 000	13 000	15 000
4. Andel av årskostnader . . . . . »	10 100	9 800	15 300	32 400
5. Rederiets driftsoverskott . . . . . kr.	÷ 4 400	4 900	14 700	21 200
Trålsesongens andel av årskostnadene %	55	38	34	36

de beste resultater oppnådd av småtrålere under vårfisket i Finnmark.

Lotten pr. fisker viste også økning fra de tidligere år. Særlig på de større trålerne som deltok i vårfisket var økningen betydelig, — fra kr. 3.530 pr. mann i 1957 til kr. 5.462 pr. mann i 1959. På de mindre trålerne var fiskerlotten kr. 2.656 i 1957 og kr. 3.894 i 1959.

Driftstiden var et par uker lengre i 1959 enn i 1957, og utgjorde gjennomsnittlig 12,2 uker på de mindre og 11,7 uker på de større trålerne. Fiskerlotten utregnet pr. ukeverk ble henholdsvis kr. 319 og kr. 466 i de to fartøygrupper.

I den inntektsstørrelse som er brukt ovenfor, *lott pr. fisker*, er ikke trukket proviantutgifter.

Trålfiske på bankene utenfor Møre.

I tabell 3—5, kol. 1, har en tatt med driftsresultater for 12 småtrålere under 50 brutto tonn som drev tråling utenfor Mørekysten i 1959.

Driftstiden for disse trålere var gjennomsnittlig 18,7 uker, 6—7 uker mer enn for trålerne som fisket på Finnmarkskysten (senere kalt Finnmarkstrålerne). Av de 12 fartøyene var det 4 som drev trålfiske bare i første halvdel av året, mens de øvrige 8 drev trålfiske mer eller mindre sammenhengende både i første og annen halvdel av året.

Til tross for relativ lang driftstid oppnådde ikke småtrålerne som fisket på Mørekysten (senere kalt Møretrålerne) store fangstinntekter. I gjennomsnitt ble fangstinntekten om lag kr. 36.900 pr. fartøy, — det vil si betydelig mindre enn på de minste Finnmarkstrålerne. Rett nok hadde Møretrålerne mindre mannskap, bare 5,2 mann mot 6,9 på Finnmarkstrålerne, men hverken fartøy eller maskin var mindre. Inntektene synes å ligge lavt på denne type trålere sett i forhold til driftstiden. Dette forhold har gjort seg gjeldende i hvert av årene 1956—1959.

Sesongkostnadene og redskapskostnadene lå gjennomgående lavere enn på Finnmarkstrålerne i samme størrelse, mens derimot årskostnadene var litt høyere. At andelen av årskostnadene lå så vidt høyt, kom av den forholdsvis lange driftstiden til Møretrålerne. Hele 55 prosent av deres samlede årskostnader er belastet trålfisket.

Med de inntekter og kostnader som Møretrålerne hadde i 1959, oppsto det et driftsunderskott på gjennomsnittlig kr. 4.400 pr. fartøy. I 1957 hadde denne gruppe fartøyer en driftsinntekt på kr. 44.000 i gjennomsnitt og fikk da et driftsunderskott på kr. 1.000. Disse trålerne må derfor ha ytter-

ligere større inntekter dersom det skal bli noe igjen til forrentning av kapitalen.

Lotten pr. fisker ble kr. 3.332 i 1959 på Møretrålerne, dette ga en ukelott på kr. 148. Som nevnt oppnådde Finnmarkstrålerne i samme størrelse en sesonglott på kr. 3.894 og en ukelott på kr. 319.

Trålfiske ved Bjørnøya og på Finnmarkskysten.

I kolonne 4 i tabell 3 og 4 er gjengitt driftsresultater for 7 småtrålere i størrelsen 100—199 brutto tonn som fisket dels ved Finnmarkskysten og dels ved Bjørnøya (senere kalt Bjørnøya-trålerne). Fisket foregikk fra mars/april til juli/august.

Den totale fangstmengde til småtrålerne som fisket ved Bjørnøya var i årene 1956—1959 følgende:

	1956	1957	1958	1959
Fangstmengde, tonn	8.346	3.936	2.916	4.485

Selv om det ble brakt i land noe mer fisk fra Bjørnøya i 1959 enn de to foregående år, ser det ikke ut til at forholdene var særlig gode i 1959. I 1956 var, som en ser, det totale fangstkvantumet det doble.

Fangstinntektene på Bjørnøyatrålerne var gjennomsnittlig kr. 160.000 pr. fartøy. Dette var om lag 50 prosent mer enn på fartøyene som drifter bare ved Finnmarkskysten. Men så var også de sistnevnte fartøyene atskillig mindre, 50—99 brutto tonn, med en bemanning på 8,7 mann mot 12,5 mann på Bjørnøyatrålerne. Fiskerlotten på Bjørnøyatrålerne ble kr. 5.154 i gjennomsnitt, og ukelotten kr. 396. Lott-inntektene var således mindre på Bjørnøyatrålerne (100—199 brutto tonn) enn på Finnmarkstrålerne (50—99 brutto tonn). En kan vel regne med at i den kombinerte driften på Finnmarkskysten og ved Bjørnøya i 1959 var fisket ved Bjørnøya det minst lønnsomme.

Rederiets inntekter på Bjørnøyatrålerne utgjorde gjennomsnittlig kr. 93.900, mens kostnadene beløp seg til kr. 72.700. Dette var om lag 60 prosent høyere inntekter, men bare om lag 40 prosent høyere kostnader enn på Finnmarkstrålerne i størrelsen 50—99 brutto tonn. Bjørnøyatrålerne ga et driftsoverskott på kr. 21.200 til rederiet.

Dersom det er riktig at det var vårfisket i Finnmark som ga trålerne i størrelsen 100—199 brutto tonn så vidt gode driftsresultater, representerer 1959 en markert bedring for denne gruppe småtrålere. Som det går fram av tabell 5, (kol. 4), hadde Finnmarkstrålerne i denne størrelse i årene 1956, 1957 og 1958 gjennomsnittsinntekter på bare kr.

Tabell 5.

Småtrålere. En del hovedtall for årene 1956—1959. Gjennomsnitt pr. fartøy.

	År	Trålfiske på bankene utenfor Møre	Trålfiske i Finnmark. Vårfiske				Trålfiske ved Bjørnøya og Spitsbergen ¹
		Fartøyer i størrelsen:					
		Under 50 br. tonn	Under 50 br. tonn	50—99 br. tonn	100—199 br. tonn	100—199 br. tonn	
		kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
1. Driftsinntekter i alt	1956	31 800	33 100	74 500	65 300	178 800	
	1957	44 000	44 300	73 500	95 600	132 100	
	1958	34 600	56 900	81 900	75 200	101 600	
	1959	36 900	58 700	105 500	—	160 000	
2. Herav til rderiet	1956	15 700	18 500	41 100	37 400	101 000	
	1957	20 700	24 700	41 200	51 100	74 800	
	1958	18 600	31 100	45 800	42 200	60 300	
	1959	19 300	31 500	57 400	—	93 900	
3. Sesongkostnader	1956	5 100	6 500	11 300	15 300	32 400	
	1957	5 900	8 300	12 400	19 000	29 000	
	1958	7 100	9 100	13 800	16 900	25 800	
	1959	6 600	7 800	14 400	—	25 300	
4. Redskapskostnader	1956	5 000	7 000	10 000	16 000	16 000	
	1957	5 000	8 000	11 000	14 000	14 000	
	1958	7 000	10 000	13 000	15 000	18 000	
	1959	7 000	9 000	13 000	—	15 000	
5. Andel årskostnader	1956	11 500	6 900	12 900	24 000	41 000	
	1957	11 000	7 400	13 100	26 100	36 100	
	1958	10 500	9 600	13 700	23 300	29 300	
	1959	10 100	9 800	15 300	—	32 400	
6. Rederiets driftsoverskott (2÷3÷4÷5) ..	1956	÷ 5 900	÷ 1 900	6 900	÷ 17 900	11 600	
	1957	÷ 1 200	1 000	4 700	÷ 8 000	÷ 4 300	
	1958	÷ 6 100	2 400	5 300	÷ 13 000	÷ 12 800	
	1959	÷ 4 400	4 900	14 700	—	21 200	
7. Lott pr. fisker	1956	3 360	2 320	3 840	2 550	6 170	
	1957	4 575	2 656	3 530	3 161	4 131	
	1958	3 002	3 418	3 921	2 633	2 948	
	1959	3 332	3 894	5 462	—	5 154	
8. Driftstid, ant. uker	1956	18,4	9,5	10,4	9,8	16,4	
	1957	21,9	10,1	10,7	10,4	13,2	
	1958	21,3	10,2	12,0	12,4	12,1	
	1959	18,7	12,2	11,7	—	13,0	
9. Motorstyrke, ant. HK	1956	70	90	150	240	256	
	1957	82	101	158	249	263	
	1958	83	100	173	254	282	
	1959	103	92	181	—	283	
10. Antall fartøyer i undersøkelsen	1956	12	33	22	8	16	
	1957	11	22	23	13	12	
	1958	13	23	20	14	10	
	1959	12	15	21	—	7	

¹ I 1959: Bjørnøya og Finnmarkskysten.

65.300—95.600. Fiskerlotten varierte fra kr. 2.550 til kr. 3.161 og rederiet hadde hvert år et betydelig driftsunderskott.

Spredningstall.

Ovenfor har en forsøkt å belyse driftsresultatene for de ulike grupper av småtrålere og deres virksomhet i 1959 ut fra gjennomsnittstall. Imidlertid kan dette gi et noe ufullstendig bilde av driftsforholdene. Gjennomsnittstallene dekker over store ulikheter fra fartøy til fartøy innen én og samme gruppe. I tabell 6 har en derfor gjengitt spredningstall som viser hvorledes fartøyene i undersøkelsen fordeler seg etter driftsinntekt og fiskerlott.

Spredningen i driftsinntekt var størst for Finnmarkstrålerens vedkommende. Således var det fartøyer med driftsinntekter i hele inntektsområdet fra 0 til over 125.000 kroner, mens Møretrålerne med én unntakelse bare var representert i området fra 0 til 74 000 kroner, og Bjørnøyatrålerne fra kr. 75.000 til over kr. 125.000.

For øvrig legger en merke til at mens 75 prosent av Møretrålerne hadde lavere driftsinntekter enn kr. 50.000, gjaldt dette bare for 40 prosent av Finnmarkstrålerne i samme størrelse. Av Finnmarkstrålerne mindre enn 50 brutto tonn var det bare 13 prosent som oppnådde større driftsinntekter enn

kr. 100.000, mens tilsvarende andel av Finnmarkstrålerne i størrelsen 50—99 brutto tonn var 57 prosent.

Konklusjon.

Generelt sett var 1959 et bra år for småtrålerne. Vårtorskefiske i Finnmark, som småtrålerne får sin vesentligste inntekt fra, ga bra utbytte det året. Rett nok var fangstkvantum under vårtorskefiske en del mindre enn i toppåret 1958. Til gjengjeld tok småtrålerne en større andel av fangsten i 1959 enn året før.

Avsetningsforholdene for småtrålerens fangster var gode og det ble oppnådd betydelig høyere priser i 1959 enn i det foregående år.

Både de minste, mellomstore og største småtrålere som deltok i vårfisket i Finnmark oppnådde bra driftsresultater i 1959, — langt bedre enn i de tre foregående år. Fiskerlotten var gjennomsnittlig kr. 3.894 på de minste, kr. 5.462 på de mellomstore og kr. 5.154 på de største småtrålerne. Rederiets driftsoverskott var henholdsvis kr. 4.900, kr. 14.700 og kr. 21.200 i de respektive fartøygrupper.

Småtrålerne som driftet utenfor Mørrekysten oppnådde i likhet med tidligere år dårlige driftsresultater i 1959. Heller ikke fisket ved Bjørnøya så ut til å gi lønnsom drift i 1959.

Tabell 6

Småtrålerne i undersøkelsen etter driftsinntekt og etter lott pr. fisker. 1959.

	Trålfiske på bankene utenfor Møre	Trålfiske i Finnmark. Vårfisket		Trålfiske i Finnmark og ved Bjørnøya
	Fartøyer i størrelsen:			
	under 50 br. tonn	under 50 br. tonn	50—99 br. tonn	100—199 br. tonn
1. Driftsinntekter: 1000 kr.				
0—24	6	4	—	—
25—49	3	2	4	—
50—74	2	4	2	—
75—99	—	3	3	1
100—124	—	1	6	3
125 og over	1	1	6	3
	12	15	21	7
2. Lott pr. fisker: kr.				
0—999	2	2	—	—
1 000—1 999	3	2	1	—
2 000—2 999	2	1	5	2
3 000—3 999	1	1	—	1
4 000—4 999	1	6	6	1
5 000—5 999	1	1	2	1
6 000 og over	2	2	7	2
	12	15	21	7